ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ 20 Ἰανουαρίου 1885. ΑΡΙΘ. 1

ΤΥΠΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐτησία δρ. 7.
Ἑξαμηνία » 4.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΤΥΠΟΥ»
παρὰ τῷ Ἐκδότῃ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
(Ἐκδιδομένη κατὰ Κυριακήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.
Ἀναγγελιῶν ὁ στίχος λ. 30
Ἀγγελιῶν » » 20
Καὶ κατ' ἀποκοπήν.

Ἡ Διεύθυνσις ἐν τῷ Τυπογραφείῳ.

Ἐπισταμένως ἐγκύψαντες εἰς τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ Ἑλλην. ἔθνους σκηνῇ ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἐντεῦθεν διαδραματιζόμενα, ἐπείσθημεν ἀδιστάκτως ὅτι πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ ἦναι αἰτία τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν κακοδαιμονίας, τὰ πολιτικὰ πρόσωπα τὰ ἄχρι τοῦδε διοικήσαντα τὸν ἡμέτερον τόπον. Οἱ δεσμοὶ οὓς τινας ἡ τότε ἐθνοσυνέλευσις ἐν στιγμαῖς ἐμμανοῦς παραφορᾶς ἐψηφίσατο, καὶ μόνον οὗτοι, ἀποτελοῦσι τὸν οὐσιώδη παράγοντα ἀθλίας καταστάσεως, καὶ τὴν πρωτεύουσαν ἀφορμὴν τῆς ἐντοκου ἀποτίσεως ὑφ' ὁλοκλήρου ἔθνους, τῶν ἀντιποίνων προδήλων σφαλμάτων. Ἐὰν θέλωμεν λοιπὸν νὰ προσεγγίσωμεν σημεῖον σωτηριῶδες, τὸ δὲ ἔθνος ἡμῶν νὰ διεξαγάγῃ αἰσίως ἀγῶνα, προωρισμένον νὰ δοξάσῃ αὐτὸ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιώξωμεν μετ' αὐτάπαρνήσεως καὶ θέρμης τὴν πρόρριζον τοῦ κακοῦ θεραπείαν, καὶ εὐτόλμως ἐγκαινίσωμεν πολιτικὴν βελτίωσιν, ἧς ἄνευ ἀφεύκτως ἐπιπαθήσεται ἡ διαφθορὰ καὶ ὁ μαρασμός, ὁ δὲ θάνατος τοῦ ἀτυχοῦς ἡμῶν ἔθνους λίαν ἐνωρὶς ἐπελεύσηται.

Ἡ Συντακτικὴ τοῦ 1862 συνέλευσις συγκροτηθεῖσα ὑπὸ στοιχείων ὅλως ἑτερογενοῦς φύσεως, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ γεννήσῃ καὶ βουλεύματα ἐκτρωματικά. Οἱ πληρεξούσιοι τῆς τε ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος, οἱ ἀντιπροσωπεύσαντες καὶ τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ κέντρα τὰ ἐφ' ἅπασαν τὴν Ὑπόγειον διεσπαρμένα, καὶ τὰ διάφορα σωματεῖα καὶ κοινότητας, δὲν διέβλεπον εἰ ἴσου συμφέροντα καὶ κέρδη, οὐδὲ τὴν πολιτικὴν πρόοδον εἰς ἴσου διασεσαμένην αὐτοῖς, διὰ τοῦτο, ἡ πλειονοψηφία τῆς συνελεύσεως μεταβληθεῖσα ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς δούλης Ἑλλάδος, καὶ τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἐγκατεστημένων, κατήρτισε πολίτευμα, καὶ τὸν ἀτυχῆ τόπον ἐπὶ πολὺ ὀπισθοδρομῆσαν, ἕνεκεν τῆς ἀσυνειδήτου ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, καὶ τὰ πολιτικὰ ἡμῶν πρόσωπα ὑπερβαλλόντως ἐξαχρειῶσαν, καὶ παντὸς φαύλου καὶ κακοήθους στοιχείου τὴν ὄρεξιν πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι κεντῆσαν.

Τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα καταστὰν οἷον ἤμερον μετὰ συντριβῆς καρδίας ὑπὸ παντὸς ποθοῦντος τὴν πατρίδα καθορᾶται, πολλὰ ὑπέστη ἀπ' ἐξ ἀρχῆς τὰ πράγματα τὰ ἐξανογκάσαντα τὴν μὴ ὀρθοπόδησιν αὐτοῦ. Καὶ πρῶτον, ὅπερ καὶ καιριώτερον, παρὰ παντὸς πατριώτου ὁμολογεῖται, ὅτι εἶναι ἡ κατάργησις τῆς Γερουσίας, πραξικόπημα τοῦτέστι ὅπερ οὐδ' αὐτὰ τὰ δημοκρατούμενα κράτη ἀπετόλμησαν νὰ διαπράξωσιν. Ἡ Γερουσία καθαρῶς συντηρητικὴ δύναμις οὖσα, ἀποκρούει πᾶσαν ὑπερβασίαν, ὅθεν δήποτε προερχομένην, προφυλάσσει μὲ Δτγκέως ὅμμα τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην, καὶ αὐστηρῶς διωλίζει τὰ διάφορα νομοσχέδια καὶ νομοθετήματα, μακρὰν πάσης δημοκοπικῆς σκέψεως καὶ ῥουσφετικῆς ἐξωνήσεως. Ἡ ἔλλειψις ἄρα δυνάμεως τοιαύτης, εὐθὺ εἰς τὴν ἀκολασίαν ἄγει ἰθύντορας καὶ ἰθυνομένους, τὴν δὲ πρωθυπουργικὴν δικτατορίαν τὴν ἀπηνῆ τοῦτέστι μάστιγα παντὸς ἀτυχοῦς τόπου, ἐν τάχει ἐγκαθιδρύει. Τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἡμῖν ἐπισυνέβη μετὰ τὴν κατάργησιν αὐτῆς, διότι καὶ ἡ πρωθυπουργικὴ δικτατορία ἐπῆλθεν ἀκαταδάμαστος, καὶ αἱ βάσεις τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐκ βάθρων μετεβλήθησαν, μετατραπέντος τοῦ μὲν Νομοθετικοῦ σώματος εἰς ἐκτελεστικόν, τῆς δὲ Κυβερνήσεως εἰς Νομοθέτην. Ἡ Βουλὴ ἐπὶ Ὄθωνος ἦτο δούλη καὶ ἄφωνος, μόνη ἡ Γερουσία ἔσωσε τὰς ἐλευθερίας τοῦ τόπου καὶ προητοίμασε τὴν Ὀκτωβριανὴν μεταπολίτευσιν, καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτῆς ἐξεφωνοῦντο οἱ πατριωτικοὶ ἐκεῖνοι λόγοι οἵτινες συνεκίνουν τὴν Ἑλλάδα, διέγειον τὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ διεξεδίκουν τὰς ἐλευθερίας. Ἡ κατάργησις αὐτῆς τέλεον κατέστρεψεν τὴν διοίκησιν καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους κατεπόντισεν. Ἂν ἔζη αὕτη ὡμεν βέβαιοι ὅτι οἱ τελευταῖοι φορολογικοὶ νόμοι, οἱ ἁρπάσαντες ἀπὸ τὸ ἔθνος πᾶσαν ἰκμάδα ζωῆς καὶ κινήσεως δὲν θὰ ἐγίνοντο τόσω εὐχερῶς νόμοι τοῦ κράτους, οὐδ' ἡ κακοήθης ἐξώνησις τῶν συνειδήσεων πρὸς καταρτισμὸν τῆς δεδηλωμένης θὰ ἀπετέλει σύστημα θέματος οἰκτρῶδους. Δεύτερον ἐπίσης καίριον τοῦ Πολιτεύματος τραῦμα ὑπῆρξεν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μεγάλου τῶν Βουλευτῶν ἀριθμοῦ οὗ ἕνεκεν τὸ Βουλευτικὸν ἀξίωμα ὑπέστη τὴν οἰκτροτέραν τῶν καταπτώσεων. Ἂν ὁ ἀριθμὸς τούτων ἦτο πλέον περιωρισμένος, βεβαίως τὰ φαῦλα καὶ κακοήθη στοιχεῖα, τὰ διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου ἀναδεικνυόμενα δὲν θὰ ἀπετόλμων νὰ